

A Fővárosi Ítéltábla a Pleszkáts Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Pleszkáts Tibor ügyvéd) által képviselt M.Kft. (felperes címe) felperesnek a dr. Ambrózi András ügyvéd (....) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen kártérítés iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2012. november 19. napján kelt, 22.P...../2012/4. számú ítélete ellen a felperes 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (Tízezer) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 26.656 forint tőkét és 2008. március 1-től a kifizetésig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamatnak megfelelő összegű késedelmi kamatát. Kötelezte a felperest, hogy az alperesnek fizessen meg 76.000 forint perköltséget, továbbá az állam javára felhívásra 72.000 forint le nem rótt illetéket. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

A tényállásban rögzítette, miszerint az alperes cégjegyzésre jogosult képviselője a P. H.Kft-nek, amelynek képviseletében 2007. év folyamán kezdeményezte a felperesnél, valamint a M. C. Zrt-nél az európai (EUR) rakodólapok magyarországi, MÁV besütésű gyártására vonatkozó engedély kiadását, ám kérelme elutasításra került. Az alperes 2008. elején ismét kérte a gyártáshoz az engedélyezési eljárás megindítását és a cég vizsgálatának az elvégzését, azonban ezt a felperes nem kezdte meg, így az alperes a szükséges engedélyt nem szerezte meg. Az alperes ismeretlen személytől megvásárolta a beégetéshez szükséges besütő szerkezetet és 2008 februárjában megkezdődött a raklapok kódszámokkal és MÁV-EUR jelzéssel való ellátása.

A felperes bejelentése folytán eljáró nyomozó hatóság az alperes által használt telephelyen 4474 db raklapot foglalt le, amelyek közül 544 db rendelkezett MÁV-

EUR megjelöléssel. A lefoglalt raklapokon a gyártási kódok jogosulatlanul kerültek felhasználásra, a MÁV-EUR jelzések használatát a jogosult az alperes részére nem engedélyezte. A Budakörnyéki Bíróság jogerős ítéletével megállapította, hogy az alperes bűnös áru hamis megjelölése büntettének és iparjogvédelmi jogok megsértése vétségének kísérletében. A bíróság a lefoglalt 4474 db hamis márkajelzéssel ellátott raklapot, valamint a beégető kliséket elkobozta. Megállapította, hogy a bűncselekménnyel az alperes a felperesnek jogellenesen vagyoni hátrányt okozott, összesen 1.227.226 forint összeg erejéig, mivel nem fizetett minőségfelügyeleti, rakodólap hitelesítési és vizsgálati díjat és nem fizette meg a besütő szerszámok bérleti díját sem.

A felperes keresetében kérte az alperest kötelezni bűncselekménnyel okozott kár megtérítése címén 1.227.226 forint és ennek 2008. március 1. napjától számított törvényes kamata megfizetésére. Előadta, miszerint a lajstromszámú EUR ábrás védjegy jogosultja, a R. C. A. AG Magyarországra vonatkozóan a védjegyhez kapcsolódó jogosultságait a M. C. Zrt-re ruházta, amely társaság nevében megbízási jogviszony alapján a felperes jár el. Ennek alapján jogosult a magyarországi EUR rakodólapok gyártás és javítás engedélyezési eljárásainak, az ehhez kapcsolódó minőség ellenőrzési és hitelesítési vizsgálatoknak a lefolytatására, illetőleg a besütőszerszámok bérbeadására is. Az alperes jogosulatlan tevékenysége folytán elmaradt haszna keletkezett, mert nem jutott hozzá a minőségfelügyeleti, illetve a rakodólapok hitelesítési és vizsgálati díjához, továbbá a besütőszerszámok bérleti díjához sem. Hangsúlyozta, hogy igényét nem védjegyjogosultként kívánja érvényesíteni.

Az alperes az 544 db MÁV-EUR megjelölésű raklapra vonatkozó hitelesítési és vizsgálati díjat, összesen 26.656 forintot és ennek törvényes mértékű késedelmi kamatát elismerte, de ezt meghaladóan a kereset elutasítását indítványozta, annak alaptalansága okán.

Az elsőfokú bíróság, figyelemmel a Pp. 163. § (2) bekezdésére a keresetet az alperesi elismerésre tekintettel részben megalapozottnak találta. Utalva a Ptk. 339. §-ára és 355. § (4) bekezdésére kifejtette, hogy noha a büntetőbíróság a bűncselekmény kísérleti szakban történő elkövetését megállapította, ez azonban nem alapozza meg feltétlenül polgári jogi szempontból a kártérítés feltételeinek fennállását. Ugyanis a kár nem azonos fogalom a büntető, illetve a polgári eljárásban. Azzal, hogy a büntetőbíróság a polgári jogi igényt nem bírálta el a Be. 355. § (2) bekezdése szerint azt fejezte ki, hogy a kártérítésnek sem a ténybeli, sem a jogi feltételei nincsenek kellően tisztázva, ezért a kár büntetőbíróság által rögzített összege nem kezelhető ítélt dologként. Felhívva a Pp. 4. § (2) bekezdését kifejtette, hogy a kötöttség egy viszonylatban áll fenn, nevezetesen a polgári bíróság a bűnösség kérdésében utóbb nem helyezkedhet a büntetőbíróságtól eltérő álláspontra. A magatartás polgári jogi következményeinek alkalmazása szempontjából azonban a büntetőbíróság döntése a polgári per eldöntésére nincs kihatással. A bíróság a polgári perben jogosult a tényeket szabadon mérlegelni, a

kártérítési felelősség feltételeit vizsgálni és azok hiánya esetén a büntető ítélettől függetlenül a kártérítés iránti keresetet elutasítani.

Megállapítható, hogy az alperes a tevékenység végzéséhez szükséges engedélyekkel, felperestől bérelt besütő szerszámokkal nem rendelkezett, a tevékenységét illegálisan folytatta. Engedélyt a feltételek hiányában nem is kaphatott volna, a besütő szerszámokra vonatkozó bérleti szerződést sem kötött volna a felperes vele, tehát a felhasznált raklapok legálisan a forgalomba ki sem kerülhettek volna, mint ahogy nem is kerültek. A felperes azáltal, hogy az alperes a tényállásban leírt tevékenységet végezte, nem jutott hozzá kevesebb rakodólap hitelesítési és vizsgálati, illetve minőségfelügyeleti díjhoz és a sütőszerszámok bérleti díja sem jelentett számára bevételcsökkentést. Ezért az elsőfokú bíróság az elismert követelésen túl a felperes keresetét elutasította.

A döntéssel szemben a felperes élt fellebbezéssel, amiben az ítélet részbeni megváltoztatásával a keresete szerinti döntés meghozatalát kérte.

Érvelése szerint az elsőfokú bíróság helytelenül állapította meg, hogy nem származhatott kára abból, hogy a rakodólapok nem kerültek kereskedelmi forgalomba. Ennek kizárólag az volt az oka, hogy az ő bejelentése alapján a nyomozóhatóság a rakodólapokat megelőzően lefoglalta, de az alperes alapvető célja az volt, hogy a hamisított rakodólapokat forgalomba hozza. Ezt jogszerűen csak úgy tehette volna meg, ha az előállításukhoz szükséges engedélyeket és eszközöket a védjegyjogosulttól, illetve a felperestől beszerzi. Hangsúlyozta, miszerint a követelt díjak megfizetésének nem a kereskedelmi forgalomba hozatal a feltétele, mert nem ez a releváns, hanem maga a jogszabályba ütköző, engedély nélküli gyártás ténye. A felek között csak azért nem jött létre erre irányuló szerződéses jogviszony, mert az alperes ezeket a költségeket ki akarta kerülni. Megállapítható, hogy az alperes jogellenes magatartása következtében a felperesnek elmaradt haszonban megtestesülő kára keletkezett. Hivatkozott a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2.Bf..../2009/4., illetve a Szegedi Városi Bíróság 12.B..../2011/4. számon hozott büntető ítéleteire, amelyekben előterjesztett polgári jogi igényének a bíróságok azonos tényállás során helyt adtak.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult annak helyes indokaira tekintettel.

A fellebbezés korlátaira tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú döntést csak az keresetet elutasító részében bírálhatta felül, az alperest marasztaló részében az ítélet jogerőre emelkedett.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság megfelelően feltárt tényállásból okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes további kártérítési igényt a kísérleti szakban

maradt bűncselekménnyel kapcsolatosan nem támaszthat az alperessel szemben. Döntésével és indokaival a másodfokú bíróság egyetértett.

Nem vitásan az alperesnek szándékában állt bekapcsolódni az EUR jelzéssel ellátott, MÁV besütésű rakodólapok gyártásába. Az sem kétséges, hogy ezt a tevékenységet végül úgy kezdte meg, hogy ehhez engedéllyel a M.-C. Zrt-től vagy a felperestől nem rendelkezett, e miatt a büntető bíróság a kísérleti szakban maradt cselekményekre az ismertetettek szerint az alperes bűnösségét megállapította és rendelkezett a rakodólapok elkobzásáról. A felperes a jelen perben - eltérően a büntető eljárás alapjául szolgáló tényállástól - nem védjegyjogi, azaz a felróhatóságtól független, objektív alapon érvényesíthető igényt támasztott, hanem keresetét kártérítésre alapította, megítélése szerint a kára elmaradt haszonként merült fel, mivel nem jutott hozzá azokhoz a bevételekhez, amelyek akkor illették volna őt meg, ha az alperessel szerződéses kapcsolatba kerül.

Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá, hogy mivel először a lefoglalás, majd az elkobzás miatt a sérelmezett raklapok nem kerültek kereskedelmi forgalomba, ezért a felperesi oldalon nem lehet szó elmaradt haszonról, bevételkiesésről. Önmagában a raklap előállítása nem engedélyköteles tevékenység, engedély az EUR vagy MÁV-EUR védjegyekkel ellátott raklapok gyártásához és forgalmazásához szükséges. Az alperes az iparjogvédelmi sérelmet megvalósító termékek után a fizetési kötelezettséget vállalta, további, a Ptk. 339. § (1) bekezdésén alapuló kárfelelőssége nem állapítható meg.

A bíróságot más hatóság döntése vagy indokolása a Pp. 4. § (1) bekezdése értelmében nem köti, de a fellebbezésben azonos tényállású ügyként hivatkozott, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság, illetve a Szegedi Városi Bíróság által hozott polgári jogi igényben marasztaló ítéleteket a felperes nem mellékelte, így a másodfokú bíróság azokat nem tudta tájékoztató jelleggel sem figyelembe venni.

A kifejtettekre tekintettel helytállóan utasította el a meghaladó keresetet az elsőfokú bíróság. Ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ekként a Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében a felperes köteles megtéríteni az alperesnek a másodfokú eljárással felmerült költségét, ami a képviselőt ellátó ügyvéd áfával növelt ügyvédi munkadíját foglalja magában. Ennek összegét a fellebbviteli bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a, valamint 4/A. § (1) bekezdése szerint határozta meg.

Budapest, 2013. június 6.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

. Békefiné dr. Mózsik Tímea s.k.
bíró

A kiadmány hiteléül: